

Pronaci izgubljeno

Pronaci izgubljeno

By : Sipa

27.3.2013

Published on
Booksie

booksie.com/Sipa

Copyright © Sipa, 2015

Publish your writing on Booksie.com.

Pronaci izgubljeno

Jutro je.

Ustajem iz kreveta, umoran, budi se i ona, umor prestaje. Uvijek je svemu bila lijek, pa i sad. Pripremio sam nam doručak, upalio tv i pricekao da dođe. Doručak kovali smo. Pricala mi je kako je u snu vodjena kroz iluziju, i kako joj to sada neda mira. Kaze sto vise o tome razmislija, vise joj ima smisla, mislim se, iluzija, tj. ta pojava kako je vec nazvala je uradila svoje. 1/2ivim taj osjećaj 3/4itav 3/4ivot. 1/2itaju i novine, naslov za naslovom me bacao u mađtu, pa na kraju, dubokoumno razmišljanje. To mi je sinulo kao primjer. Razumio sam ju. Priamo i dalje, podne je. Krenem se spremati za trening, dok je ona ostala gledati seriju. Pakuju i se, sjetim se da mi je u jakni listi listi od binga, zaboravio sam ga odigrati, ali ve tamo e mi ga provu i kroz aparat pa u biti na isto s tim da li sam bar ne to osvojio. Uao sam u sobu, poljubio je, zagledao se u njene beskrajno plave oči, i krenuo ka vratima. Dok sam izlazio, rekla je naglas: Volim te! I vjerovao sam joj. Sav sretan izlazim, na hodniku sre em prijatelja. Krenuo je u kladionicu. Nagovaram ga ja da krene sa mnom u teretanu, ali ni ta. Uvijek je bio tvrdoglav. Ka em mu da u do lutrije da provjerim bingo listi, i tako smo zajedno krenuli na isto mjesto. I tako mi stignemo, on uplati tiket, i odlu i me sa ekati. Dajem taj listi i smijem se jer znam da sam jo jedna naiv ina u nizu kojoj je ta nesre a postala la na sre a i navika, tipi an kockar. Listi je proao kroz provjeru. Navikao sam na zaposlenika koji tu radi, kao i on na moje gubitke, pa sam odma prepostavio da ni ovaj put nemam sre e. Tako je i bilo, 0 bodova. Prilazi mi prijatelj i ka e: Dok nismo jo oti li, odigraj bar jednom tu grebolicu, ta te ko ta. Zatvorim ja o i i napravim se lud i uzmem karticu koja je predstavljala ansu za putovanje. Rekao sam njemu da ogrebe. Okrenem se i gledam kroz prozor u urbanu masu ljudi i jo se vi unervozim. Ka e mi da se okrenem. Ja dok sam skontao da sam upravo dobio putovanje za dvoje na more, on je ve bio u obli njoj prodavnici, nose i nazad pi e, u znak, te proklete slave. Napokon mi napu tamo kockarnicu, dogovorimo se kasnije za izlazak, red je da ga astim. Na treningu, euforija i taj nalet sre e i zadovoljstva mi nisu dali da treniram. Ostavljam sprave, idem ku i, da obradujem te beskrajno plave oči. Usput kupujem bombonjeru, cvije e i ampanjac. Znao sam da u je po ko zna koji put u initi sretnom. Zvonim, ona otvara, ja je ljubim i predajem u ruke poklon, mada nije znala da se tu negdje krije onaj najve i. Upalim muziku i sjedim dok sluam kako mi se zahvaljuje i pri a mi o tome kako joj je drago to sam joj u inio ovaj gest. Standardno, ene. Da bar nisam kupio ampanjac, njen trenutak tog sretnog otkri a poslao ga je pravo na plafon. a ta da se radi. Pakuju i se, zaboravimo kao i uvijek dosta bitne stvari, ali, nije bilo vremena, zaputiti smo se na odredi te i nestrpljivo ekali odlazak iz dosadnih zagu ljivih krajeva. Znali smo da u ruci drimo nagradu i ni ta nam drugo nije bilo na pameti. Ukrcavamo se u avion. U putu otvaram knjigu i glumim ozbiljnog ovjeka. To sam u duji zapravo i bio. Na dolazak iluzionisti kog osje aja ta crta ozbiljnosti se gubila, svaki put. Ona je bila skoro ista. Put je trajao dugo, ali smo na li par vrsta zanimacije, uz poneki aljivi gest osoblja, bilo je zabavno. Sve do hotela sam sluao kako e da igra odbojku sa mnom i sa nekim dru tvom koje tamo poznaje. Pri ala mi je i o nekom momku kojeg je dosta hvalila. Na kraju se sretnemo i sa njim, ve eramo i usput prozborimo koju pametnu. Na kraju dana, ulice su zaspale, a mi smo u krevetu jedno drugom pri ali o osje aju sre e. Kao da to nije na teren, ali je za sada, inio nam se, prijatnim. Nastavimo u ivati. Pri a mi kako me voli, kako joj zna im, ja joj vjeurujem, i uvjeren zaspem. Ujutro, opet kuca onaj lik od sino, lik kojega je mnogo hvalila. Znam, pri a ale i kojekakve pri e dan i no, ali meni je tog jutra bilo dosta. Dogovorimo se da oni odu na doručak, a ja u da tr im jutarnjom idilom. Preljepi kadrovi ra i i a vali su moj napeti um. Dolazim do grebena, do samog kraja te predivne obale, i kre em nazad. Od sve te sre e prona e me i nesre a. Vidim nju kako je nosi taj za mene sada, pokvarenjak. Lijepo pri em i ubrzo mu saop tim da si je previ je umislio, a on se napravi po ten, i na kraju ja ispadam budala, ona me naravno napadne, sve je uredu, to je moj prijatelj jo iz osnovne! Zaboravim sve. Svratimo do obli nje sva tare. ovjek koji je tu radio, starac, na izmaku snage joj je cijelo vrijeme pokazivao neke suvenire nebi li li koji dinar zaradio. Na kraju se odlu imo za jedan suvenir koji nosi simbol delfina. Pri izlasku starac me potap je po ramenu i ka e mi: Uvaj je, nedaj je

Pronaci izgubljeno

nikom. IzaÄ emo. Ubrzo padne noÄ , a mi sjedosmo sa drugarima i tako kasno u noÄ prepriÄ avali svakakve ludarije. Na kraju se napijem od radosti, pa, Åivimo sreÄ u, zar ne? Nekako sa njom doÄ em do sobe, legnemo, i padne mi na pamet onaj pokvarenjak. Potajno se pomolim da viÄ je ne dolazi. MoÄda je u tom pijanstvu molitva protekla naopako, znam, nije iÄlo jedno sa drugim. Da je zaista tako, uvjerio sam se sutradan. Taj dan molitvu nisam viÄ je nisam znao, jer, nje nije bilo. Odlazim do kafiÄ a ispod hotela gdje me doÄ ekuju prijatelji. Sjeo sam i odmah im rekao da mi je neobiÄ no Äto je nema, nije mi rekla da je neÄ e biti. Pijanstvo.. da ga nije iskoristila? Pitao sam se to dok sam trÄ ao do iznemoglog starca koji se Ä uo izdaleka, stvarao je buku, takvog ga nisam poznao. Prilazim i pitam Äta je. KaÄem mu da mi prvo kaÄe je li vidjeo moju dragu, ali nisam pitanje ni zavrÄio, on me prekida, i pita: Gdje je novac?! Kakav novac, ludi starÄ e, pomislih u sebi. Novac, nema ga, zar ne vidiÄ da mi je kasa prazna, ukrao mi je sve Äto sam imao. Nisam imao vremena, kipio sam od znatiÄelje gdje je ona. NaÄ e on vremena, pa prozbori: Äta sam ti ono juÄ er rekao? Da je Ä uvaÄ? E pa.. ide ti dobro. Tad me je izludio, zamolio sam ga da mi priÄ a zaÄto je buku stvarao kad sam dolazio, ne bi li zaboravio na trenutak pomisao da je nema. Na to Ä e on: JoÄ imaÄ; Äansu. Kakvu Äansu, rekao sam? OtiÄao je u pravcu koji vodi do autobske stanice. PljaÄ aÄ, pomislio sam. NiÄta, uhvatim Äprint ne bi li bar tu dilemu rijeÄio, starcu da bar vratim to novca. Vidim u bijegu momka u crnoj koÄulji, isto obuÄ en kao i onaj koji je moju ljubav nosao plaÄom. BjeÄao je kroz park kad najedamput moj vid postade jasniji, uz njega je bio joÄ neko. Moja ljubav, moja sreÄ a, izgleda odluÄ ila je otiÄ i od mene, ali moj instikt mi nije dao stati. Vjera u nju natjerala me da ih lovim joÄ; par stotina metara. IzmiÄ u mi. Suze su krenule. ViÄ je ne vidim. Padam. Uskoro me probudio glasan zvuk paljenja tog, prokletog autobusa. Ma, gdje su one beskrajno plave oÄ i da mi kaÄu da me vole, bio bih dobro. Ne.. nema ih! U suzama, traÄio sam po dÄepovima bilo koju paru ne bi li me i taksi povukao. Od toga niÄta. PoÄ inje i kiÄja. Par minuta sam oÄ ajno lupao u oglasnu tablu autobuske stanice saznavajuÄ i da je to bio posljednji autobus tog vikenda. Starcu se nisam ni pomiÄljao vratiti, utrÄ ao sam u sobu nakon dugog povratka kroz park gdje su me izdale njene beskrajno plave oÄ i. Mislim se u sebi, zaÄto on!? Sve sam ti dao.. bila si moja, bio sam tvoj, tvoja sreÄ a najveÄ a. Gledam sat otkucava, ali kazaljke stoje.. postajem lud. Na zadnji dan naÄeg boravka na ovom prelijepom mjestu, ona je otiÄla. Imao sam nade, jer uskoro je avion trebao da poleti nazad. Tako je i bilo, rekoh, stiÄ i Ä u ja nju, ona je joÄ moja, moÄda ju je on i prisilio. Nije dugo trebalo da Äampanjac zavrÄi u zraku, ovaj put od mog bijesa. Kakav Äampanjac rekao sam? Je li vidite prazno mjesto pored mene? Pa taj putnik neÄ e doÄ i, uzletjet Ä ete bez njega. Moje drage nema! Zalet je bio nemilosrdan. Pritisnuo je ovo moje srce koje je bilo na izmaku snage, dovoljno ranjeno, izbodeno svakim njenim korakom koji je napravila kada je bjeÄala od mene. Sav sam zatraÄeni papir od osoblja potroÄio, piÄjuÄ i pjesme misleÄ i da Ä e zalijeÄ iti ovo sve. Sanjao sam je..kad je vidim nestane.. OÄamari me java, stigli smo.DoÄ e kao me prijatelj. Dok me vozio kuÄ i, moja ulica mi je na dlanu drÄala sve naÄje uspomene, koje su bile Äeljne obnove, s tobom, ali tebe viÄ je nije bilo.Ä to nisam uspio zaboraviti pri polasku na putovanje, zaboravio sam sad. DoÄao sam praznih ruku. Palim kompjuter, svi kontakti sa njom su blokirani, prijavila se sigurno sa druge lokacije i tako sav svoj trag dala u zaborav. A da li je to ona uÄ inila ili je to bio onaj pokvarenjak, ostaje tajna. Ali ja pravu istinu joÄ; ne znam. ProÄlo je veÄ godinu dana. Äivim da je naÄ em ali znam da neÄ u nikad.

Pronaci izgubljeno

Pronaci izgubljeno

Created from Booksie.com

Generated: 2015-01-29 13:38:37